Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme,

fattigdom og underudvikling.

"Vesten" brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en "systemisk rival".

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.1

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA

havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfaren?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med

henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war

Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonference: For verdensfred
STOP FAREN FOR ATOMKRIG

HELGA ZEPP-LAROUCHE: [English 7:30]

Hello. I greet you wherever you may be. What brings this meeting together, which is actually a sequel meeting to one we had on October 7th, where with the distinguished Congressmen and -women from Latin America, it was clear to us that we had to do an extra effort to mobilize the world population to the danger in which we are. And, I think that one of the most disturbing facts about the present situation is that for those who have looked at the danger of nuclear war and the escalation, who are realizing that the vast majority of human beings on this planet have no inkling on what kind of a powder keg we are sitting. If you think back to the early 1980s, when we had the medium-range missile crisis in Europe between the SS-20 and the Pershing II being directed against each other with only a few minutes' warning time, you had hundreds of thousands of people in the street warning of World War III. And today, when the situation is so much more dangerous, there is very little. There are some demonstrations, but not in any correspondence of the possibility of the extinction of the civilization, which is what we are talking about if only one nuclear weapon would be used. Just to give you a sense, we have today, the 27th of October until October 30th—another three days—you have simultaneously the entire NATO and the entire Russian armed forces being involved in their annual nuclear exercise. That means the arsenals of the two largest

nuclear powers are right now rehearsing a nuclear war. Because that is the basis of the Steadfast Noon maneuver, the NATO maneuver which is exercising the readiness of their nuclear arsenal. Given the fact that the main target is Russia, they are rehearsing a nuclear war against Russia. That means that the entire arsenal of B-52 bombers have been brought from the United States to the European theater. At the same time, the Russians also have their regular maneuvers called "Grom," which is the Russian word for thunder. They are also involved in a large maneuver, including the live missile launches.

Given the tension, this is not just a routine maneuver, even though it has been declared by both sides to be that. But this is in the middle of a situation in the Ukraine war which is getting more dangerous by the day; this is in the context of all kinds of maneuvers. For example, remember that Russian Defense Minister Shoigu just a few days ago had called all his colleagues—the Defense Ministers of the U.S., U.K., France, and Turkey—warning them that they had intelligence about the Ukraine preparing a dirty nuclear bomb which then in a fake operation would blame Russia for. Naturally, this was denied by the Ukrainian side, but just yesterday Shoigu continued this series of phone calls by calling the Indian and Chinese Defense Ministers, also discussing this situation.

Now, only a very short time ago, President Zelenskyy of Ukraine, in a meeting with the Australians, had basically called for preemptive use of nuclear weapons against Russia, which then was pulled back. His aides said he didn't mean it that way. Stoltenberg, the NATO General Secretary, said that a victory of Russia in Ukraine would be a defeat of NATO, and therefore could not be tolerated. President Biden on October 6th in a more or less private meeting, had warned about the use of tactical nuclear weapons from the side of Russia would could lead to an Armageddon, which then also was corrected. Defense Minister Shoigu said that the use of nuclear weapons

in Ukraine is absolutely not on the table, and not even on the horizon. Naturally, all of this takes place in the context of which side has what nuclear doctrine. It is an absolute fact that the Russian nuclear military doctrine provides for the use of nuclear weapons only in the case that the territorial existence of Russia is at stake. That obviously is not the case under normal circumstances. While on the other side, since the Bush administration, the United State has a first strike doctrine. That is something which is absolutely not discussed, and I think we have to discuss it because ever since the U.S. has the prompt global strike doctrine, it does have the element of a first strike use.

Now, when President Biden came into office in January 20, 2021, he promised that he would clarify that, and correct the U.S. doctrine to the sole purpose only that only in order to deter a nuclear attack, or if necessary, retaliate against a nuclear attack, would the United States use nuclear weapons. So, I think we need to have a very broad discussion among military experts. Is it acceptable to be part of NATO when the policy of NATO is a first strike policy? That is not some theoretical question very far away. We should note the fact that in February 2021, it was the leader of the Strategic Command, Admiral Richard, who had advised the Pentagon to change the likelihood of the use of nuclear weapons from "not likely" to "likely." So, that was the response. Just last week, the United States ship {USS West Virginia} ballistic missile submarine surfaced in the Arabian Sea. Now, Russian expert Alexander Timokhin, wrote in the magazine {Vzglyad} which is the Russian word for view, that the very unlikely occurring of that U.S. submarine surfacing—normally these submarines don't like to be seen and their location is supposed to be a secret—would have been a demonstration on the side of the United States that they are capable of delivering a first strike to disarm the Russian nuclear arsenals in a preemptive way and prevent Russian retaliation by putting such missiles on a flat trajectory rather than a ballistic one, and

therefore shortening the flight time significantly, thereby depriving the Russian side of going for a counterstrike.

I don't know. This all is very worrisome, and I think we do need a public debate about that, because if we are that close to the mistrust and the assumption that this could happen and the Russians have this doomsday strategy whereby if the Russian leadership would be eliminated in a first strike, then they have an automatism which would set into motion all the nuclear capability even if the Russian leadership is already eliminated.

I think all of these developments are really a reason to have a total alarmist situation. What is at stake is the existence of the human species. We have discussed at the previous meeting on October 7th that the fact that if there would be a nuclear war, and it is the agreement of all competent military experts that there is no such thing as a tactical nuclear war, if one single nuclear weapon is used, the entire arsenal will be used, and that will be the end of civilization. Because a nuclear winter would kill off in all likelihood those few billion who would survive the actual nuclear war. It would probably be the end of the human race, or at least in the form we know it now. If some miserable people would survive in the following years, one should remember the word of John F Kennedy who said that those who die in the first hours will be lucky compared to those who manage to live on for a couple of weeks or months or years.

Therefore, because it is the existence of all of civilization which is at stake, we discussed that that by definition makes it that every person on this planet is a world citizen, and has to think like a world citizen. We have been catapulted to be representative of the one humanity, whose existence is at stake right now. This is why we want to escalate this mobilization. We want to bring it into all countries, and we want to evoke from a group of nations whatever it may be, that they must address this condition. We must have an emergency

session of the UN General Assembly or another occasion would be at the upcoming G-20 meeting in Indonesia in mid-November. But a group of nations has to come forward and offer an alternative to this danger.

The Schiller Institute has mobilized since the outbreak of this war, to have an international conference to have a New Paradigm, to have a new international security and development architecture which takes into account the interest of every single country on the planet; which means a European security architecture clearly has failed. If you don't include countries which right now are supposed to be completely excluded, and there is actually an effort going on to decouple the United States and Europe and some of their few allies from Russia, China, the BRICS countries, the SCO. That will not work. You cannot split the world in two places and think that with all the problems we have that there can be a solution. We need a motion to put on the table for a new international security and development architecture, a new world economic order which addresses also the fact that the trans-Atlantic financial system is in a hyperinflationary blow-out. We have seen in the case of Great Britain and the unfortunate fate of the short-term Prime Minister Liz Truss, that the effort by the central banks—in that case, by the Bank of England—to go for first quantitative easing, pumping money, then seeing that this leads to inflation; then going to quantitative tightening, then realizing that may lead to a collapse of the stock and bond markets, then going back to quantitative easing. This is not going to be a viable solution. If the European Central Bank is doing the same thing in the next several days, they will have the same experience as the Bank of England had. We are at the end of the system, and we need a new monetary system, a new credit system which allows us to overcome poverty for every person on this planet. We need to have a new conception of how to organize the affairs so that every country on this planet can develop its fullest potential.

So, this is what we want to instigate a broad discussion about, and as Dennis was saying, it was Schiller's conviction that you can be a patriot of your country, and act as a world citizen at the same time, acting in the interest of all of humanity. We have reached in the history of mankind that point where either the human species makes that evolutionary jump to think in terms of the one humanity first, and then puts the national interest second. It's OK to have a national interest, but it should never be contrary to the interests of humanity as a whole. We are calling to organize a movement of world citizens of all countries to unite, because that may be the last resort to stop something which not even an historian would be left over to comment on. We want to invite all of you to participate and help to spread that effort. Thank you.

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes "krigslignende foranstaltninger" for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var

faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt…. Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA…. Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset."

Ritter henvendte sig direkte til Sare: "Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt." https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I

Foto: Pexels, CCO

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en "beslutning på slagmarken". (https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation-henry-kissinger)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig "på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget", og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har "søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang".

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller Instituttet et online-seminar om emnet: "Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren", som vil

indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?16639

02630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Indonesisk udenrigsminister opfordrer til et "nyt paradigme for fred

Den 28. september 2022 (EIRNS) — I sin meget stærke tale til drøftelserne i FN's Generalforsamling den 26. september, opfordrede den indonesiske udenrigsminister, Retno Marsudi, indtrængende til, at "vi har brug for dette nye paradigme …

for at genoplive fredens ånd". Hun sammenlignede den internationale situation med forholdene i Europa umiddelbart før Anden Verdenskrig, med den store depression, fremkomsten af ultranationalisme, konkurrence om ressourcer og rivalisering mellem stormagter. Hun advarede om, at hvis udviklingen i verden fortsætter på den nuværende måde, kan det føre til en storkonflikt. Hun erklærede: "Jeg vil foreslå jer en verden, der er baseret på et nyt paradigme. Et paradigme med win-win-princippet og ikke et paradigme med et nulsumsprincip. Et paradigme med engagement i stedet for inddæmning. Et paradigme for samarbejde i stedet for konkurrence. Det er den grundlæggende løsning, som vi har brug for," understregede hun.

Mens hun udtalte, idet hun gentog sig selv to gange: "De grundlæggende principper om suverænitet og territorial integritet er ikke til forhandling", uddybede hun: "I mellemtiden er en fredelig løsning den eneste mulighed for at løse konflikterne. En tradition for dialog og samarbejde vil skabe strategisk tillid. Det er de spilleregler, som vi skal overholde, hvis vi virkelig ønsker fred. Det er vores ansvar at anvende dem konsekvent, og ikke kun tilfældigt eller når vi finder det passende."

Hun fortsatte og redegjorde for Jakartas politik: "Mange steder blev den regionale arkitektur efter krigen opbygget som et redskab til inddæmning og fremmedgørelse. Dette fænomen fortsætter i dag med mini-laterale grupperinger. Mange bliver en del af en stedfortræderkrig mellem stormagter. Dette er ikke, hvad regional arkitektur bør bestå af. Den skal tjene som en byggesten for fred og stabilitet i stedet for at underminere den. ASEAN blev oprettet netop med dette formål for øje. Vi nægter at være en brik i en ny kold krig. I stedet fremmer vi aktivt paradigmet om samarbejde med alle lande. Dette paradigme vil også være retningsgivende for Indonesiens formandskab i ASEAN i det kommende år."

Hun understregede endvidere Indonesiens fokus i rollen ved

dette års formandskab for G20: “Hele verden sætter sin lid til, at G20 skal være en katalysator for den globale økonomiske genopretning, især for udviklingslandene. G20 må ikke fejle. Vi kan ikke lade den globale genopretning være afhængig af geopolitik. Vi må handle hurtigt for at løse fødevare- og energikriserne, og forhindre at der opstår en gødningskrise. Ellers risikerer vi, at yderligere milliarder af mennesker vil være i fare, især i udviklingslandene.” (https://kemlu.go.id/portal/en/read/4018/pidato/statement-by-minister-for-foreign-affairs-of-the-republic-of-indonesia-at-the-general-debate-of-the-77th-session-of-the-un-general-assembly-new-york-26-september-2022)

Foto: Anna Shvets, Pexels

Åbent brev: FN’s Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN’s Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!
Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat (“likvidering”), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er

på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed" mod Rusland. Og den ukrainske regerings "Kiev Security Compact" kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som "prologen til Tredje Verdenskrig".

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberale finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevare- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genopliver verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af

finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se https://schillerinstitute.com/

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Instituttet: "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve

den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en

hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den

regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for The Clash of Civilizations, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog The Soldier and the State, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 The Crisis of Democracy: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i

den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en

ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske

årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det

faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandarden, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en

massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikkens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale

tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheseses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den

klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wieners og John von Neumanns systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinerer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det

teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog There Are No Limits to Growth, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU’s politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en

reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle

disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

---

Rapport fra panel 2: "Forsvar retten til at diskutere! Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde

ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige "fortælling" om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA's udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO'er, afsløret en "sortliste", hvor 71 prominente personer blev udpeget som "russiske propagandister" og "informationsterrorister", der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse … at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var

at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet

af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslister:

myrotvorets.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette nævn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som" informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at

forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynafledereren, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister

og fascister. Han stillede også spørgsmålet: “Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?” Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD’s sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den “forbrydelse”, at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør (“Ukraine on Fire” og “Revealing Ukraine”) og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: “Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine” (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets’ dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT,

Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkoslovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke

gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskudt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Rapport fra panel 1 ved Schiller Instituttets konference:

” Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Den 10. september 2022 (EIRNS) — Dagens EIR Daily Alert består primært af rapporter fra den internationale konference i Schiller Instituttet, afholdt den 10.-11. september under ovennævnte titel. Hovedtaleren i panel 1, Helga Zepp-LaRouche, afslørede fortællingen om “demokratierne” i Vesten overfor de “forbryderiske diktaturer” i Rusland og Kina — i virkeligheden er situationen “spejlvendt”. Hun redegjorde for svindlen med et “demokrati” uden ytringsfrihed, uden offentlig debat og med dødslister over dissidenter — det hun benævnte et “digitaliseret gestapo”. Hun fortsatte med at gennemgå arven fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche: Hemmeligheden bag LaRouches succes var et uovertruffet kendskab til renæssancens idéer i den platoniske tradition. Vores fjende, den oligarkiske klasse, har brug for at eliminere kreativitet og genialitet for at forsvare sin status. Kina korrigerede vildfarelsen med et-barn-politikken, da de erkendte, at ressourcerne ikke er begrænsede, og at flere børn betyder øget kreativitet, hvilket er et ekko af LaRouches idéer. Hun hævdede, at “USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche”.

Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslovakiet, beklagede, at Europa ikke har kunnet drage fordel af kommunismens sammenbrud, og bemærkede ironien i at LaRouche blev tvunget i fængsel på et tidspunkt, hvor der var et omfattende budskab om større frihed. “Han var en skarp forkæmper, men samtidig fuld af sjov og ømhed”, sagde Mikloško, som mødte LaRouche første gang i fængslet i Rochester.

Prof. Ding Yifan, vicedirektør for Forskningsinstituttet for Verdensudvikling, China Development Research Center, erindrede, hvordan Lyn introducerede ham for den fysiske økonomi og behovet for "anti-entropiske faktorer". Han beskrev, hvordan den finansielle sektor i dag er præget af en entropisk politik. LaRouche lærte ham, at synarkister fremkalder finanskriser, som de udnytter, men at dette også vil medføre deres egen undergang. Finanskrisen slår i sidste ende tilbage. LaRouche, som lærte os, at infrastrukturudvikling udgør grundlaget for en sund udvikling, kan betragtes som forløberen for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Prof. Georgy Toloraya, næstformand for bestyrelsen i den russiske Nationale komité for BRICS Research Dept. oplyste, at Rusland var ivrig efter at tilslutte sig den vestligt ledede nye verdensorden efter Sovjetunionens sammenbrud, som en ligeværdig partner, men at Rusland blev afskåret fra denne mulighed. I dag kæmper Rusland ikke i Ukraine for at erhverve territorium eller ressourcer – det har tilstrækkeligt. Denne krig er en eksistentiel kamp. "Vesten" kæmper ikke for demokrati, men for dominans – og plyndrer hele verden til sin egen fordel.

Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og stiftende medlem af Professionelle militærveteraners efterretninger for Fornuft, (VIPS), leverede et enkelt budskab: Vi kan overleve denne krise, som minder om den vi overlevede i 1930'erne, som brød ud i Tyskland. Moralen er "giv aldrig op".

Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsrelationer og nuværende formand for Washington Institute for Peace and Development, mindedes tidligere samvær med Lyndon og Helga LaRouche i en stimulerende intellektuel atmosfære præget af venlig gæstfrihed. Han erklærede, at De Forenede Nationer skal styrkes og have en central plads i det internationale system.

Han hævdede, at præsident Xi og Putins fælles erklæring den 4. februar markerede en ny fase i udviklingen af de internationale forbindelser og nævnte i denne forbindelse "multipolære" organisationer som BRICS, SCO og ASEAN. Er Washington blevet en slyngelstat? Nancy Pelosis "eskapade" i Taiwan skete i forbindelse med USA's stedfortræderkrig mod Rusland. Hun forsøgte at rekruttere asiatiske nationer til anti-Kina-politikken, men "ingen bed på". Tilsvarende blev Anthony Blinken afvist under sin anti-kinesiske rundrejse i Afrika. USA har begået tre alvorlige og uigenkaldelige fejltagelser: Vietnam-krigen, overherredømmet efter Den kolde Krig og krigen i Afghanistan. USA genstartede Den kolde Krig – deres begrundelse var: "Hvis en unipolær verden ikke kan gennemføres, vil vi genindføre den bipolære verden".

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets ungdomskonference:
At anvende Gandhis ikke-voldelige metode til at stoppe atomkrig,
på vej mod et nyt paradigme for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man

lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolutte dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger "tilnærmelse", da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en kæmpe militærparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog

kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberale system, og ved

at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellemøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige dødskamp, med det hyperinflatoriske udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktionerne, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv venstrefløjen i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den "særlige militære operation" i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberale system, og Putin, en begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i "Demokrati Topmødet", og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratiernes side i forhold til autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af "Vesten", er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt

system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke "demokratier mod autokratier". Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of "democracies," is defying that. I mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the

Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or

other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we

get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict. Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters;

and it was that image of being in the middle of the Brutish Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we,

in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, “what else should help?” And I’m more and more convinced that that is true.

However, it’s not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the “coincidence of opposites.” This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each other. In the United States, it’s not the Republican and Democratic Parties on the top, because they’re joined at the hip to each other; they’re identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it’s being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don’t exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity, which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa’s idea, the method of the “coincidence of opposites” was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result. That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your

life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward, the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller,

because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the "moral imperative" of Kant, you know, "never do what you don't want others to do to you," that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that; and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary, and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: "VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN"

Den 11. august 2022

"VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN"

Helga Zepp-LaRouche åbnede sin webcast i dag med en lidenskabelig appel til borgerne om at slutte sig til hende i en kampagne for at ændre de fortællinger, som de vestlige regeringer og deres åbenlyse censur fremfører, og som er beregnet til at beskytte deres kollapsende system. Uoverensstemmelsen mellem det som folk ønsker, og det som regeringerne gør, peger i retning af et intenst efterår, især i Europa, da de europæiske regeringer begår økonomisk selvmord under pres fra USA, Storbritannien og NATO, ved at fortsætte krigen mod Rusland og bevæge sig i retning af at afkoble deres økonomier fra Rusland og Kina.

Størstedelen af resten af verden bevæger sig i en anden retning, nemlig i retning af økonomisk samarbejde. Denne nye retning er blevet formet af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouches, livslange virke. Det er derfor ikke overraskende

at observere, at kampagnen for at stoppe enhver bestræbelse for overvejelser blandt nationer, der føres af det ukrainske "Center for bekæmpelse af Misinformation", har været rettet mod hende og Schiller Instituttet, såvel som dets samarbejdspartnere. Hun opfordrede seerne til at tilslutte sig vores mobilisering mod en sådan censur og til at støtte Schiller Instituttets kampagne for et nyt Bretton Woods og en ny sikkerhedsarkitektur.

Helga Zepp-LaRouche i interview om aftalen mellem Ukraine og Rusland om korntransporter i China Radio International

Den 25. juli 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche blev i morges interviewet af China Radio Internationals World Today-program med værtinde Ge Anna om aftalen mellem Rusland og Ukraine om korntransporter i Sortehavet mellem Rusland, Tyrkiet, FN og Ukraine. (15:12 minutter her: http://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27

… Radiovært GE ANNA: Med os på nettet er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, en tysk baseret politisk og økonomisk tænketank.

Fru Zepp-LaRouche, det fascinerende ved aftalen er, at aftalen ikke blev underskrevet direkte af de vigtigste relevante parter – Rusland og Ukraine – men at de underskrev særskilte parallelaftaler med Tyrkiet og De Forenede Nationer. Hvad

mener du om årsagen til denne ordning?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at vi på hele kloden står over for en hidtil uset fare for hungersnød i verden. FN talte om 1,7 milliarder mennesker, der er i fare for at dø af sult, så presset var enormt. Jeg mener, at FN og Tyrkiet spillede en meget vigtig rolle i baggrunden, ved at forhandle om denne sag i to måneder. Opråbet fra alle udviklingslandene, de fattigste af landene, støttede dette pres for at få denne aftale i stand.

GE: Generalsekretær Antonio Guterres roste kornaftalen som et "fyrtårn ved Sortehavet" ved underskrivelsesceremonien. Hvordan vil du vurdere betydningen af aftalen? Kan den betragtes som et skridt fremad mod en fredelig løsning på krisen i Ukraine?

ZEPP-LAROUCHE: Det er naturligvis ekstremt vigtigt, fordi det også bekræfter, at man kan opnå diplomatiske løsninger med Rusland. Fordi samtlige høge i Vesten påstår, at man ikke kan forhandle med Rusland, at diplomati er udelukket. Så dette er et vidnesbyrd om, at det ikke er korrekt. Vi skal dog være yderst opmærksomme på, at høge i Vesten til stadighed vil benægte denne mulighed. Men heldigvis er stemningen i verden ved at ændre sig, for som man kunne se med afvisningen fra mange lande, som tilhører det der tidligere var Den alliancefri Bevægelse (NAM), nægtede de at tilslutte sig sanktionerne mod Rusland. Så vi oplever faktisk en helt anden dynamik i verden for tiden.

GE: Vi har set stigende bekymring over fødevarekrisen på verdensplan. I hvilket omfang ville den globale fødevarekrise kunne afværges, hvis denne aftale kunne gennemføres effektivt?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et vigtigt skridt, men ikke mere end det, for der er behov for en meget større indsats. Vi skal opnå en reel fordobling af fødevareproduktionen på verdensplan for at løse problemet med sult i verden. EU og

fødevarekartellerne forsøgte f.eks. stadig at få en enorm fortjeneste ud af denne krise. De burde ophæve de tåbelige restriktioner, f.eks. braklægning af landbrugsjord, 30 x 30-begrænsningen, hvor 20-30 % af landbrugsjorden skal være braklagt. Alle disse foranstaltninger bør ophæves, og samtlige landmænd skal have kredit, så de kan købe al den nødvendige gødning, alle de nødvendige pesticider og alle de fornødne maskiner. Det er tydeligt, at der lige nu foregår en eksistentiel kamp blandt landmændene, som frygter, at denne politik er i færd med at forsøge at sætte dem ud af markedet for bestandigt. Det er derfor, at de hollandske landmænd demonstrerer, og det er derfor, at de hollandske landmænd får støtte fra de tyske landmænd og fra de italienske landmænd. Vi har altså en enorm krise i landbrugssektoren. Denne aftale er et vigtigt skridt, men der er behov for noget meget, meget mere dramatisk i form af en holdningsændring – nemlig at skaffe fødevarer til alle mennesker på denne planet…

GE: Med en sådan udvikling er det ikke svært at bemærke, at der stadig er nogle vanskeligheder med at gennemføre denne aftale i praksis. Hvad mener du, at de aktive påvirkninger af disse bevægelser er, ikke kun fra russisk side, men også som du nævnte fra amerikansk side? Kan du venligst fortælle os mere om de største vanskeligheder, som aftalen udgør?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at aftalen er én ting, som er udmærket, og den bør understøttes og udvides. Men det større perspektiv er, at den geopolitiske konfrontation, hvor Vesten forsøger at svække Rusland, som Baerbock, den tyske udenrigsminister, udtrykte det, de ønsker at "ruinere Rusland"; og USA's forsvarsminister Austin sagde, at de ønsker at "svække" Rusland, dybest set at tilintetgøre landet. Så længe denne politik eksisterer, vil man støde på flere vanskeligheder.

Det er derfor, jeg har opfordret til at ophæve samtlige sanktioner, ikke kun mod Rusland, men også mod Iran, Cuba, Venezuela, Syrien og Yemen. Fordi sanktioner, under forhold

med global sult, en global pandemi og den nuværende tilstand, dræber civile mennesker. Det rammer altid de almindelige mennesker, fordi formålet med sanktioner er at få folk til at blive så oprørte over deres regeringer, at de foranlediger et regimeskifte. Sanktioner er umoralske, og kun de sanktioner, der er godkendt af FN's Sikkerhedsråd, er legitime, og alle andre sanktioner bør forkastes.

Mere grundlæggende mener jeg, at vi har brug for et nyt paradigme, præcis det, som præsident Xi Jinping har opfordret til med det Globale Udviklingsinitiativ, kombineret med et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle de enkelte landes interesser på planeten. Indtil vi opnår en sådan grundlæggende ændring, vil det blive meget vanskeligt for os. Så alle mennesker af god vilje bør arbejde sammen for at nå frem til dette nye paradigme.

GE: Et andet perspektiv, der er værd at nævne, er, at vi har set, at Tyrkiet har været en vigtig del af denne aftale under forhandlingerne mellem Rusland og Ukraine. Ifølge aftalen vil der også straks blive oprettet et fælles koordinationscenter i Istanbul, den største by i landet, og det vil omfatte repræsentanter fra de tre hovedparter. Så hvad er din vurdering af Tyrkiets rolle i denne aftale og af krisen?

ZEPP-LAROUCHE: Det er yderst interessant, for Tyrkiet er trods alt medlem af NATO, men de indgår også disse aftaler med Iran og Rusland, og derfor kan Tyrkiets mæglingsrolle blive en rollemodel for løsning af alle slags problemer. Jeg mener, at det ville være meget gavnligt, hvis flere NATO-lande fulgte Tyrkiets eksempel. Som bekendt er der slet ikke enighed i NATO, og der er heller ikke enighed i EU, fordi ikke alle er enige i sanktionspolitikken over for Rusland. Størstedelen af verden tilslutter sig den ikke. Indonesien, Indien, Nigeria, Argentina, Brasilien – alle disse lande er ikke enige, og det har en meget god grund, for mange af disse lande har indset, at hovedårsagen for krisen i Ukraine ikke er Rusland, men at

det skyldes NATO’s fortsatte politik for udvidelse mod øst. Det skal erkendes og indrømmes, og så kan man få en løsning.

Hug den gordiske knude over: Ophæv straks sanktionerne mod Rusland!

Den 20. juli (EIRNS) — Europas nationer kastes hurtigt ud i økonomisk sammenbrud og socialt kaos, da de vanvittige sanktioner mod Rusland, dikteret fra London, har formået at slå tilbage mod de lande, der har iværksat dem.

— Den administrerende direktør for SKW, Tysklands største ammoniakproducent og en afgørende europæisk gødningsleverandør, advarede om, at hvis de russiske naturgasleverancer bliver afbrudt, “må vi stoppe [produktionen] øjeblikkeligt, fra 100 til nul”.

— Tysklands største stålproducent, ThyssenKrupp, og verdens største kemikalievirksomhed, BASF, har begge advaret om, at uden tilstrækkelige naturgasforsyninger kan deres fabrikker blive tvunget til driftsstop eller lukke helt ned, og de kan tilmed lide tekniske skader.

— Europas energiselskaber har påtaget sig en enorm gæld på 1,7 billioner dollars, en stigning på 50 % siden begyndelsen af 2020, og de bønfalder om statslige redningsaktioner for at undgå konkurs.

— Analytikere fra den schweiziske bank UBS forudser et “alvorligt fald i industriproduktionen” i Tyskland, hvilket vil udløse en “dyb recession”.

I går udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en indtrængende opfordring: “Ophæv sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt!”, som indledtes:

Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktionerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktionerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktionerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/19/helga-zepp-larouche-lift-sanctions-against-russia-immediately/

I dag udsendte den administrerende direktør for FN’s Verdensfødevareprogram, David Beasley, en lignende advarsel: “Vi står over for en krise uden fortilfælde lige nu, og hvis vi ikke håndterer den strategisk og effektivt, vil der opstå massehungersnød, destabilisering af snesevis af nationer og masseudvandring.”

Zepp-LaRouche insisterede i dag på, at enkeltpersoner og regeringer rundt om i verden må handle for at “hugge den gordiske knude over og stoppe sanktionerne øjeblikkeligt”. De er umoralske, de er ulovlige, de er en form for økonomisk krigsførelse, og de burde aldrig have fundet sted. Så kan seriøse fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland påbegyndes.”

I sin opfordring af 19. juli, som nu cirkulerer internationalt på flere sprog, argumenterede Zepp-LaRouche:

“Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af

landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt."

USA og de europæiske nationer skal ophæve sanktionerne, ændre deres nuværende selvmorderiske kurs og tilslutte sig dette fremvoksende nye system, et nyt Bretton Woods, der er bygget op omkring den fysisk-økonomiske politik, som Lyndon LaRouche udarbejdede.

Vær opmærksom. I et essay fra den 29. november 2004, "Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World", advarede Lyndon LaRouche direkte om den kommende krise, som nu er over os:

"Faktisk er samtlige dele af verden i dag, i hvert fald på nuværende tidspunkt, datterselskaber af et enkelt globalt monetært-finansielt system, hvilket bl.a. betyder, at de relative priser på både reelle og fiktive handelsobjekter er en integreret, underordnet del af dette monetære, finansielle system. I tilfælde af en realisering af den for øjeblikket forestående generelle monetære-finansielle eksplosion, vil alle de forskellige elementer i et komplekst integreret verdenssystem, herunder de mest bemærkelsesværdige nationer i Asien, blive kastet ud i kaos på en måde, der minder mest om det 14. århundredes Europa i dets berygtede såkaldte Nye Mørke Tidsalder.

"Det, der forhindrer de fleste indenfor antageligt velinformerede finans- og regeringskredse i at erkende denne kendsgerning, er, at de hysterisk er grebet af den frygtelige illusion, at et krak af den type, der nu er på vej, simpelthen aldrig ville ske. Medmindre der foretages visse radikale ændringer af den type, som jeg foreslår, vil det krak, som de fleste i dag anser for utænkeligt, faktisk ske meget snart."

https://larouchepub.com/eiw/public/2004/eirv31n49-20041217/eirv31n49-20041217_004-toward_a_second_treaty_of_westph-lar.pdf

Udvalgt billede: Evgenia Kirpichnikova,Pexels

Helga Zepp-LaRouche: Ophæv straks sanktionerne mod Rusland!

Den 19. juli 2022 (EIRNS) – Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktionerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktionerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktionerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

Men hvorfor alt dette? Den serbiske præsident Vucic har helt ret: Ukraine-konflikten er ikke en lokal eller regional krig; hele Vesten fører allerede en verdenskrig mod Rusland via Ukraine for at "ruinere Rusland", som fru Baerbock udtaler. Ukraine er blot det middel, hvormed Rusland skal knuses af geopolitiske årsager, som amerikanske kongresmedlemmer for nylig åbenlyst krævede. Dernæst skal Kina, hvis økonomiske

fremgang for enhver pris skal begrænses, “afkobles”.

Hvem nyder godt af denne vanvittige politik, som kun kan ende i Tredje Verdenskrig?

– For det første: NATO og militærindustrien, som altid har brug for nye krige til at holde den velsmurte profitmaskine i gang.

– For det andet: spekulanterne i City of London, Wall Street og andre finanscentre, hvis spekulationer driver fødevare- og energipriserne skyhøjt op, og som er fuldstændig ligeglade med om millioner af mennesker dør, som betaling for deres kæmpeprofitter.

– For det tredje: de grønne malthusianere, som mener, at færre mennesker betyder et mindre CO2-aftryk, og at det alligevel ville være bedre for “klimaet”. Eller folk som Davos-bossen, Klaus Schwab, der mener, at det største problem for klimaet er befolkningens ønske om at overvinde fattigdom!

– Og for det fjerde et politisk etablissement, bestående af en sammensætning af de tre første grupper, som har vist sig fuldstændig ude af stand til at gøre noget som helst rigtigt, hvad enten det drejer sig om at bekæmpe pandemien, opretholde jernbanenettet eller sikre udbuddet af kvalificeret arbejdskraft, som industrien har brug for. I stedet for at reflektere over at det er deres ideologidrevne politik, der er årsagen til, at vi står over for et totalt økonomisk sammenbrud i dag, er de allerede i gang med at konstruere en ny fortælling om, at det hele enten er Putins skyld, eller at højrefløjen eller populistiske kredse nu udnytter krisen, bla-bla-bla.

Men i deres tilsyneladende grænseløse arrogance overser disse selvretfærdige fortalere for den “regelbaserede orden”, at resten af verden ikke er så dumme, og at de er klar over, at det udelukkende handler om at opretholde en kolonial verdensorden, der forsvarer milliardærernes og millionærernes

privilegier, på bekostning af flertallet af den menneskelige art. Den fungerende premierminister i Sri Lanka, Ranil Wickremesinghe, har fordømt sanktionerne mod Rusland, og sagt at deres endelige mål er at vælte Den tredje Verden i afgrunden og tvinge den i knæ. Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt.

Kina, og ikke de "regelbaserede demokratier", reagerer på det faktum, at 1,7 milliarder mennesker ifølge FN ikke har tilstrækkeligt at spise. Kina vil sammen med Verdensfødevareprogrammet oprette et globalt humanitært nødlager, hvorfra verdens fødevarereserver og deres distribution, vil blive mobiliseret gennem syv strategisk placerede centre for at bekæmpe og overvinde sultkatastrofen i verden med al kraft.

Der er en indlysende måde, hvorpå den gordiske knude kan løsnes med ét slag; gas og olie på ny kan flyde, gødning og pesticider kan leveres igen, fødevarer kan komme tilbage til de steder, hvor der er et presserende behov for dem!

Sanktionerne mod Rusland, men også mod alle de andre lande, som de i årevis er blevet indført over for af geopolitiske årsager – Iran, Venezuela, Cuba, Afghanistan, Syrien, Yemen – må omgående bringes til ophør! Sanktioner udgør under de betingelser, hvor der er hungersnød, pandemier og hyperinflation i verden, et folkemord på udviklingslandene og selvmord på vores industri og landbrug!

Sanktioner er ikke en retfærdig gengældelse fra de moralsk overlegne "demokratier" for "autokratiers" forbrydelser; de er en brutal form for krigsførelse, rettet mod de respektive

befolkninger i de sanktionerede stater med det formål at gøre deres levevilkår så utålelige, at de rejser sig mod deres respektive ledere og vælter dem. Men ofrene er altid befolkningerne, uanset om de befinder sig i Rusland, Afghanistan, Yemen, Ukraine eller Tyskland!

Derfor er det nødvendigt at:

– Alle sanktioner, der ikke støttes af FN's Sikkerhedsråd, skal straks ophæves!

– Opnå et omfattende samarbejde mellem alle verdens nationer om en ny, retfærdig økonomisk verdensorden!

– Samarbejde, ikke konfrontation!

– Fordoble fødevareproduktionen på verdensplan!

Hollandske landmænd opfordrer til en international aktionsdag den 23. juli for videnskab, fødevarer og fremtiden

Den 18. juli 2022 (EIRNS) – De hollandske landmænd, som i de seneste uger har været på gaden med deres traktorer i protest mod "Green Resets", de grønne miljøtiltags uvidenskabelige afvikling af fødevareproduktionen, har opfordret til solidariske demonstrationer fra ligesindede rundt om i verden

på lørdag den 23. juli. “The World Goes Dutch” er titlen på en af videoerne i forbindelse med opfordringen, som har temaet ikke-voldelig handling og fremviser uddrag af Martin Luther King Jr. og viser aktuelle protester fra landmænd, fiskere, lastbilchauffører og andre, såvel som tidligere scener fra begyndelsen af det 20. århundrede. Der har været afholdt flere landbrugsprotester denne sommer i Tyskland, Italien, Spanien, Polen, Canada og andre steder.

Denne udbredte selvaktivering er vidt åben for at fremme handling hen mod det nye system, der er nødvendigt som beskrevet i den erklæring/opfordring, som har cirkuleret siden juni om et “Ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system”.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

På andre formelle områder er der dyb modstand mod den grønne antividenskabelige økonomiske nedlukning og dens geopolitiske vanvid, der truer med atomkrig.

Dette blev tydeligt tilkendegivet på de sidste to ministermøder i Gruppen af 20, der førte til G20-topmødet for statsledere i november, som Indonesien var vært for. På G20-finansministrenes G20-møde den 15.-16. juli på Bali, planlagde den indonesiske finansminister, Sri Mulyani Indrawati, at drøfte finansielle spørgsmål i forbindelse med håndtering af kriserne i relation til fødevareforsyning, pandemier og fattigdom, men i stedet insisterede de amerikanske, canadiske og australske finansembedsmænd på at fokusere indsatsen imod Rusland. USA’s finansminister, Janet Yellen, og den canadiske finansminister og vicepremierminister, Chrystia Freeland (ukrainsk oprindelse), krævede, at Rusland ikke skulle have adgang til G20-møderne. Som følge heraf blev der ikke afgivet nogen fælles G20-finansministererklæring. Men Indonesien og andre lande ville ikke give efter. Minister Mulyani udsendte sin egen formandserklæring, der fokuserede på fødevaresikkerhed og andre prioriterede problemer.

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, at de nuværende vestlige ledere, snarere end at arbejde på en politik for at afslutte hungersnøden og andre kriser, i stedet reagerer på alting med "et nyt skyde-skylden-på-spil".

Se blot på deres insisteren på sanktioner, sagde hun. Hvis de blev ophævet, kunne vi finde ud af at løse manglen på og problemerne med fødevarer, strøm, brændstof, vand, medicin, sundhedspleje og alt derudover.

Der er betydelige, konkrete skridt i retning af et nyt økonomisk system, der kan erstatte det destruktive London/Wall Street-system. Rusland er godt på vej til at etablere en ny prismekanisme, "National Oil Benchmark", der skal tjene til langsigtede kontrakter og handel, og som ikke er baseret på de velkendte priser "Brent Crude" eller "West Texas Intermediate Crude", der er udsat for voldsomme udsving som følge af spekulation. De tjener udelukkende til kortsigtede kontrakter og manipulation. Det forventes, at der vil blive oprettet en russisk oliehandelsplatform i oktober 2022, og den nye russiske olie-prissætning vil blive taget i brug i marts 2023.

Disse nye russiske ordninger for olie er parallelle med de ordninger, der for nylig er blevet indført for hvedehandelen, hvor den russiske referencepris i rubler er blevet fastsat for hvede – det såkaldte NAMEX Wheat Index (National Mercantile Exchange) – baseret på prisen for et ton hvede til afsætning fra havnen i Novorossiysk ved Sortehavet. Det er slut med at være afhængig af prisen på Chicago Mercantile Exchange, der er berygtet for tusindvis af handler om dagen med "fiktive" tønder korn og andre råvarer, hvilket giver handlende og karteller enorme spilgevinster.

Kina har fremsat visse vigtige forslag vedrørende evnen til at bekæmpe hungersnød, samt bekæmpelse af COVID-19 og til at sikre en generel succes med bekæmpelse af fattigdommen. På G20-udenrigsministermødet den 7.-8. juli, hvor konfronterende angreb på Rusland var så ekstremt, at det ikke engang var

formålstjenligt, at den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, blev på Bali, og i betragtning af angrebene på Rusland fra USA og deres kumpaner, gav den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, en omfattende præsentation om fødevaresikkerhed den 8. juli. Han meddelte, at Kina er parat til at stille et ekstra lager og knudepunkt med base i Kina til rådighed for Verdensfødevareprogrammet (VFP), så FN's reaktion på akutte fødevarebehov og humanitære behov kan udvides. VFP har i øjeblikket seks lagercentre verden over og håndterer al logistik for FN, lige fra dets fly- og lastbilflåde til uddannelsesfaciliteter for personalet og levering af medicin og personale. Kinas tilbud vil i høj grad udvide VFP's kapacitet, og Kina foreslår yderligere konkrete foranstaltninger.

Zepp-LaRouches pointe om at sanktionerne skal ophæves, og at vi bør gå i gang med nye initiativer til at løse kriserne, blev understreget med en bemærkning fra Sri Lankas fungerende præsident, Ranil Wickremesinghe i et indisk tv-program om sult i dag. Han smed fløjlshandskerne i forbindelse med de vestlige anti-russiske sanktioner. "Tror man, at sanktioner vil hjælpe? De vil kun trække priserne op. … Lad os se på de sanktioner, der er blevet indført, og spørge os selv, om det er nødvendigt. Sanktionerne bringer ikke Rusland i knæ, men de vil tvinge resten af Den tredje Verden i knæ."

Kina, Rusland og G20-udenrigsministrene mødes om

energi- og fødevarekriser; FN anslår, at 2,3 milliarder mennesker nu er i fødevareusikkerhed

Ikke korrekturlæst

Den 7. juli 2022 (EIRNS) – Dagens overskrift var Boris Johnsons pressekonference på Downing Street nr. 10 for endelig at annoncere sit exit. Han er trådt tilbage som formand for det konservative parti; og vil blive nødt til at blive smidt ud som premierminister, da han ønsker at blive siddende, indtil der vælges en sådan. Godt at slippe af med ham.

Der er dog ingen, der har illusioner om, at der er et oprigtigt alternativ, som venter i kulissen. På trods af nogle få kritiske aspekter af fornuft i Storbritannien og andre steder i det transatlantiske område, er der en generel krise af fordærv i samtlige regeringsrækker. Derfor står vi over for de mange kriser i form af økonomisk sammenbrud, kulturelt sammenbrud og truslen om atomkrig.

I denne sammenhæng kan Schiller Instituttets initiativ til samarbejde om at skabe en ny international økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur baseret på videnskab og moral føre til det mirakuløse gennembrud, som vi har så hårdt brug for.

I dag havde repræsentanterne for Kina, Rusland, Indien og andre nationer flere bilaterale møder på udenrigsministermødet i G20 i Indonesien, hvor de drøftede, hvordan man kan samarbejde om energi, fødevarer og andre udfordringer, som er grundlaget for en udviklingsstrategi for fremtiden. Bali-topmødet fortsætter i morgen.

Her til aften mødtes udenrigsminister Sergey Lavrov og Kinas

udenrigsminister Wang Yi for at kortlægge det konkrete samarbejde. Wang mødtes også med sin kollega, Dr. S. Jaishankar fra Indien, som er vært for G20-topmødet næste år, og de havde vigtige drøftelser om deres grænsestrid, samt om generelle forhold af fælles interesse. Wangs program omfatter yderligere møder med mere end ti G20-medlemsstater, herunder USA, Tyskland, Spanien og Saudi-Arabien.

I overensstemmelse med G20's bestræbelser på at løse fødevare- og energikriserne, gav den russiske præsident Vladimir Putin i går i Moskva, et positivt perspektiv på verdens udbud af hvede – det fødevare korn, der handles i størst omfang internationalt. Kreml offentliggjorde en udskrift af Putins gennemgang med direktøren for det statslige United Grain Company, af dets aktiviteter, med henblik på at håndtere den rekordstore russiske hvedeafgrøde, der nu er ved at blive høstet, at gennemføre bilaterale handelsaftaler med venligtsindede lande, at fastsætte priser, som ikke er baseret på de vestlige spekulative afsætningscentre, Chicago Mercantile Exchange eller International Futures Market i Frankrig, at oprette nationale russiske lagre af korn og sukker, at stabilisere forsyninger og infrastruktur og at sørge for international humanitær bistand.

Alle disse punkter er i modstrid med WTO's regelbaserede orden, som tjener London og Wall Street. Men Ruslands nye foranstaltninger i stil med det amerikanske system, vil være til gavn for både Rusland og de lande, der har brug for fødevarer. I slutningen af juni bebudede Putin lignende, velovervejede foranstaltninger til gavn for nationerne vedrørende kulbrinter og mineraler.

Hvad laver den globale NATO-gruppe blandt udenrigsministrene på G20-mødet på Bali lige nu? Den britiske udenrigsminister Liz Truss måtte sætte sig på sin kost og flyve tidligt tilbage til London for at gøre lobbyarbejde, i forsøget på at blive BoJos efterfølger, idet hun prøver at slå andre tvivlsomme kandidater af banen.

USA’s udenrigsminister Antony Blinken er til stede. I udenrigsministeriets briefing om G20 den 5. juli stod der, at han vil opfordre G20-landene til at “holde Rusland ansvarlig” for verdens fødevarekrise og vil kræve, at de støtter FN’s bestræbelser på at åbne søvejene for ukrainsk korn – med andre ord, holde fast i den store fortælling om russisk aggression, som årsag til alt ondt. Når Blinken mødes med Wang Yi, udtalte udenrigsministeriet, vil han formidle, hvad USA “forventer” af Kina, hvad angår Rusland/Ukraine-konflikten og andre forhold.

Dagens “Global Times” fik ret i Blinken og USA på dette punkt. I artiklen stod der, at G20 “hverken er en eksklusiv klub for Vesten eller en platform, som USA er i besiddelse af”. Et flertal af lande i hele verden tilsluttede sig ikke de vestligt ledede sanktioner mod Rusland, og G20 består af mange udviklingslande, der ikke danser i takt efter USA’s melodi.” I modsætning til G7, hedder det videre, repræsenterer G20 nye magter, “der søger løsninger på udfordringer så som økonomisk turbulens og fødevarekriser, snarere end at splitte verden ved at skabe flere geopolitiske konflikter.”

Dette er vores mulighed og ansvar. Lad os få de ledelsesidéer frem – de politikker og metoder, som statsmand og økonom Lyndon LaRouche så længe og grundigt har fremført – som er afgørende nødvendige for at afslutte kriserne og sikre fremtiden. Løsningerne haster.

Den 6. juli udsendte FN sin årlige sultrapport, hvori det hedder, at “omkring 2,3 milliarder mennesker i verden (29,3 procent) var moderat eller alvorligt fødevareusikre i 2021 – 350 millioner flere end før pandemiens udbrud”.

Et udbrud af fornuft på utænkelige områder? Vind kampen for et nyt paradigme!

Den 28. juni 2022 (EIRNS) – Mellem den grundlæggende umulighed af en ukrainsk "sejr", den smertefulde økonomiske ødelæggelse forårsaget af sammenbruddet af det fremherskende, transatlantiske finanssystem og økonomiske paradigme og demonstrationen af et muligt nyt paradigme, som senest blev fremvist på det nylige BRIKS-Plus-møde, er et gennembrud af fornuft muligt, og en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur for verden er en realitet!

Mens NATO samles til topmødet i Madrid, har CNN nødtvungent måttet indrømme, at private drøftelser i Det Hvide Hus bekræfter, hvor dårligt det faktisk går for NATO med krigen i Ukraine. Op til topmødet har den tyrkiske præsidents embedsværk fremsat en klar erklæring om, at mens nogle nationer søger at bruge Ukraine-konflikten som et middel til at svække og skade Rusland, har Tyrkiet søgt og tilstræber fortsat, at finde en forhandlingsløsning for at afslutte den militære operation.

Hvad vil fremtiden bringe?

Den pompøse NATO-chef Jens Stoltenberg erklærer, at Rusland og Kina er trusler mod NATO's "værdier" og "retsstatsprincippet". Vanvittige love og kommercielle beslutninger er målrettet Kina i forbindelse med Xinjiang. Michelle Bachelet, FN's højkommissær for menneskerettigheder, blev angrebet – af institutioner, der græder krokodilletårer – for ikke at have fordømt Kina tilstrækkeligt efter sin rejse til den pågældende region. Hvorledes vil disse fromme menneskerettighedsforkæmpere reagere på hendes kommissions rapport om, at et årti med konflikt i Syrien har kostet næsten

307. 000 civile syrere livet?

Der er en grænse for hykleri, for et uddøende paradigmes magt, som kun består af pisk og ingen gulerod.

Der opstår et tidspunkt i menneskets liv, hvor store forandringer kan realiseres gennem en dedikeret indsats i det, der kan forekomme at være et øjeblik.

Lad os gøre nutiden til et sådant øjeblik, ved at samle verden om Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches initiativ for omgående at indkalde til en international krisekonference – et nyt Bretton Woods!

En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 18. juni 2022 (EIRNS) – Dette var titlen på det første panel på den to-dages internationale konference i Schiller Instituttet: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem". Ledende talere fra Rusland, Kina Indien, USA og Tyskland præsenterede et overbevisende overblik over den globale krise, som menneskeheden står over for i dag – af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche beskrevet som den værste krise i civilisationens historie – og det presserende behov for at et nyt paradigme forhandles og gennemføres gennem samarbejde mellem alle de førende nationer, herunder USA,

Rusland, Kina og Indien.

Indledning: Dennis Speed var ordstyrer på det første panel, der begyndte med en opførelse af Schumanns Lied, baseret på Heinrich Heines digt Die Beiden Grenadiere, sunget af William Warfield, som skildrede militarismens lidelser. Han viste et klip fra en tale af Lyndon LaRouche fra 1996 om det britiske imperiums karakter, som kan besejres, når dets finansielle imperium går i opløsning – som det er tilfældet nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!" bragte et eksempel på et højhastighedstog, der nærmer sig en klippe i højeste fart med en lokomotivfører ved roret, som er blevet vanvittig og ikke vil gøre noget for at stoppe toget. Det er virkeligheden i det nuværende stormløb mod krig med Rusland, som utvivlsomt vil føre til en atomkrig, der vil sætte en stopper for den civilisation, som vi kender den, eller ligefrem udslette menneskeheden. Dette startede ikke med den russiske militære operation i Ukraine, men med Vestens politik fra tiden efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, den tabte mulighed for at få et fredsregime for menneskeheden. I stedet, sagde hun, blev Rusland pålagt "chokterapi", efterfulgt af NATO-udvidelse, atommissiler placeret ved landets grænse, hvilket førte til USA's voldelige kup mod den ukrainske regering i 2014, som bragte nazistiske grupper ind, der havde været essensen af vestlige efterretningstjenester siden Anden Verdenskrig, og USA's/Storbritanniens bevæbning af regimet til at føre krig mod sine egne borgere, der nægtede at støtte kuppet. Nu, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, viser de massive sanktioner mod Rusland og den igangværende "afkobling" fra Kina sig at være selvdestruktive, idet de falder sammen med det allerede kollapsende vestlige finanssystem og samtidig truer 1,7 milliarder mennesker med at sulte. Lyndon LaRouche advarede i 1971 om, at Nixons ødelæggelse af FDR's Bretton Woods-system ville føre til netop denne sammenbrudskrise og truslen om en global krig.

At overbevise USA og Europa om at gøre en ende på galskaben, tilføjede hun, og at forhandle med stormagterne for ikke blot at afslutte krigen, men også for at skabe et nyt Bretton Woods-system baseret på sikkerhed og udvikling for alle nationer, kan synes umuligt, men det er det ikke. Når eliten ikke formår at lede, må borgerne blive ledere, insisterede hun og erklærede, at i krisetider formes historien ikke kun af penge og magt, men også af idéer.

Andrey Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council (RIAC), talte derefter om "Alle nationers uadskillelige sikkerhed". De nuværende alvorlige økonomiske og militære aktioner mod Rusland er ikke en reaktion på krigen i Ukraine, sagde han, men har været under opbygning i årevis, idet han senest pegede på oprettelsen af AUKUS-militærblokken, Quad, Bidens "Summit of Democracies" og den konstante udvidelse af militærstyrkerne omkring Rusland. Han sagde, at mange europæiske nationer, fra og med den ulovlige krig mod Irak i 2003, indledte et brud med USA's og Storbritanniens krigspolitik, og også med Obamas "Pivot to Asia", som blev betragtet som provokerende og unødvendig, ligesom Trumps handelskrig og teknologiske krig med Kina. Men nu har USA og Storbritannien tvunget Europa til at følge ordrer mod Rusland, til Europas økonomiske ulempe. Det kan ikke vare ved, argumenterede han, da dollarens kollaps som verdensvaluta fører til Vestens opløsning. De historiske forskelle mellem øst og vest og mellem nord og syd, som er blevet fremmet af den imperiale geopolitik, mister deres relative betydning, da den nye koalition af kræfter bag Kina og Rusland forener nationer fra alle dele af verden.

Wang Wen, administrerende dekan for Chongyang Institute for Financial Studies og vicedekan for Silk Road School ved Renmin University of China, talte om "Hvorfor Kinas opstigning er til gavn for verden". Han gennemgik Kinas mirakuløse vækst i løbet af de sidste 40 år, og påviste at den fandt sted uden krig eller alvorlige finanskriser, hvilket aldrig er sket andre

steder i historien. Vesten ser det opstigende Kina som en trussel, sagde han, fordi de antager, at eftersom de vestlige nationer har gjort mange onde ting gennem deres historie som førende magter i verden, vil Kina gøre det samme. De overvejer ikke, at Kina tror på sit slogan om "win-win", i modsætning til Vestens brug af sanktioner og en stor kølle. Men Kinas fremgang er faktisk en "opgradering" i stormagternes historie. Han erklærede, at Kina er ansvarlig for 60 % af investeringerne i Afrika, og at Kina leverede omkring halvdelen af respiratorerne og maskerne til verden under pandemien. Han insisterede på, at Kina ikke vil tillade at Taiwan, som er en integreret del af Kina, bliver adskilt fra nationen, sådan som USA i stigende grad fremmer, og at Kinas militære opbygning ikke bør overraske med de åbne trusler fra USA. Han konkluderede, at man bør have tillid til Kina.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere kampveteran fra marinekorpset og leder af hærens strafferetlige krigsafdeling i Pentagon, talte om "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War" (USA fører verden til atomkrig). Han erklærede, at "Ukraine har tabt krigen. Krigen er ikke slut, men Ukraine har tabt." Han bemærkede det ukrainske militærs forfærdelige tabstal og beregnede, at det pr. indbygger er 60 gange større end de amerikanske soldaters tabstal i Vietnam-krigen, hvilket gør det uholdbart. USA's sanktioner har ikke opfyldt deres erklærede hensigt om at ødelægge den russiske økonomi eller isolere landet, da Ruslands handel og samarbejde uden for Vesten er vokset dramatisk. Det vanvittige propagandaregime, der dæmoniserer Rusland, er nu ved at smuldre, påpegede han, mens de europæiske nationer har mistet enhver antydning af suverænitet, som det fremgår af den tvungne lukning af Nord Stream 2 og relaterede ordrer fra Washington og London, der forårsager økonomisk kollaps i hele Europa. Den åbne opbakning til brugen af atomvåben fra flere politiske ledere i Vesten er fuldstændig vanvittig, sagde han. Den nødvendige løsning består i, at Ukraine følger den østrigske model – neutralitet, alliancefrihed og ingen udenlandske tropper.

Sam Pitroda, en IT-innovatør og tidligere minister eller rådgiver for syv indiske premierministre, talte om "Indien og den nye verdensarkitektur, der er ved at opstå". Han sagde, at han talte som en "global borger" om menneskehedens fremtid, idet han satte det store potentiale, som IT, biovidenskab og ny energi har for at forandre verden, løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og udvikle alle nationer, op imod den omstændighed, at "profit og magt, ikke mennesker og planeten" regerer og fører til kaos. Han opfordrede til en ny økonomisk orden, mere decentraliseret, med lokale virksomheder og landbrug, med respekt for globaliseringen. Han blev født i 1942 under det britiske herredømme, og han henviste til "ghandiansk tænkning" og ikkevold og stillede de 2 billioner dollars i militærudgifter hvert år i modsætning til de få milliarder, der skulle til for at gøre en ende på sulten. Der er intet håb om at gøre en ende på den vold i hjemmet, der hærger i USA, så længe militærudgifterne og krigsførelsen udgør USA's politik.

Dr. Wolfgang Bittner, som er doktor i jura og en produktiv tysk forfatter, talte om "Konflikten mellem Vest og Øst – en orkestrering". Han hævdede, at Tyskland aldrig har fået tildelt ægte suverænitet efter Anden Verdenskrig, og at USA's politik har været at forhindre et samarbejde mellem Tyskland og Rusland for enhver pris. Tyskland er stadig et besat land med 11 store amerikanske militærbaser på sit territorium. Putin holdt en lidenskabelig tale på tysk i Forbundsdagen i 2001, hvor han opfordrede til et forenet Europa for fred og udvikling, men dette blev forhindret af USA's imperiale prætentioner, som har skabt uro i hele verden. Han spurgte, hvilke "vestlige værdier" der forsvares i Ukraine, hvor nazister åbenlyst er en del af militæret og regeringen, og hvor de fører en dødbringende krig mod deres eget folk. Han pegede på de amerikanske lederes hybris, og især på Obama, og hævdede, at USA har været imperialistisk indstillet siden Monroe-doktrinen fra 1823.

Denne påstand om USA's imperiale karakter blev udfordret af et spørgsmål fra et medlem af LaRouche-organisationen, som sagde, at det lød mere som det Britiske Imperium, men at det var det modsatte af det oprindelige "Amerikanske System" af bl.a. Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt. Det førte til en frugtbar diskussion i panelet om briternes rolle i tre krige for at ødelægge det Amerikanske System, mens Rusland kom til Amerikas forsvar i dets revolution, i borgerkrigen for at forhindre britisk støtte til Konføderationen, mens USA og Sovjetunionen samarbejdede i Anden Verdenskrig for at besejre nazismen. Helga Zepp-LaRouche argumenterede for, at USA har opgivet det Amerikanske System, og at Kina ironisk nok i dag praktiserer det Amerikanske System med øremærket kredit, mens USA er bukket under for det britiske system med "frihandel".

Dr. Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsanliggender og formand for Washington Institute for Peace and Development, talte om "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis" (diplomati og samarbejde i krisetider). Han kritiserede, at USA fører Vesten tilbage til et "korstog" fra Den kolde Krig imod virkelighedens verden, der er ved at overgå til multipolaritet med Kinas fremmarch. Det gjaldt Obama, Trump og nu Biden, hvis "topmøde for demokratier" og sanktionsregime fremtvinger en opsplitning af verden, mens diplomatiets sammenbrud skaber kaos og fare for global krig. Vesten "hælder milliarder i en nynazistisk kloak" i Ukraine, sagde han, mens man skaber "helikopterpenge" og kredit med negativ rente for at redde bankerne og finansiere militæret, alt imens realøkonomien kollapser. Sanktionerne tvinger Rusland og Kina til at skabe et alternativt finansielt system, men han insisterede på, at "to konkurrerende systemer er ikke en løsning". Vi må nu planlægge et nyt internationalt system, der omfatter alle nationer og garanterer sikkerhed og udvikling, som Franklin Roosevelt gjorde det med Bretton Woods-konferencen i 1944, inden krigen sluttede. Roosevelt erkendte,

at enhver fred krævede internationalisme og stormagternes rolle, som i FN. Militarismen må erstattes af internationalisme, og diplomatiet må genoprettes øjeblikkeligt, hvis denne forestående katastrofe skal undgås.

Diskussion: Nogle få højdepunkter fra den omfattende diskussionsperiode: Fru LaRouche imødekom de ” kraftfulde taler” ved at opfordre alle deltagere i denne konference til at deltage i formuleringen af et nyt initiativ, der genopliver en tidligere mobilisering fra Schiller Instituttet, som samlede tusindvis af tilhængere for 15 år siden, og som opfordrer til en ny Bretton Woods-konference, der skal sponsoreres af FN.

Sam Pitroda var bekymret over, at de politiske ledere “ikke lytter”, at talrige grupper slår alarm, men at de ikke bliver hørt. Et medlem af LaRouche-organisationen blandt tilhørerne svarede, at i et sådant øjeblik med en eksistentiel krise vil en enkelt stemme, der fortæller sandheden, have større indflydelse på borgerne end løgnene fra de fejlslagne ledere.

Andrey Kortunov svarede på et spørgsmål om den farlige fødevarekrise ved at forklare, at fødevarekrisen begyndte længe før krigen i Ukraine. Han sagde, at der er behov for sanktionsfritagelser for at frigøre russiske og ukrainske fødevarer og gødning, men det vil ikke være nok, og han opfordrede til en “grøn revolution 2.0”, som den i 1960’erne, på globalt plan for at udvide fødevareproduktionen voldsomt.

Cliff Kiracofe bemærkede, at forbindelserne mellem USA og Tyskland var ekstremt tætte i det 19. århundrede, da Bismarck indførte det Amerikanske System fra Friedrich List, en tilhænger af Hamilton. Amerikanske elever studerede i stort antal på de fremragende tyske universiteter, især i Göttingen. Den senere fremkomst af den nietzscheanske nihilisme bragte militarismen ikke kun til Tyskland, men også til USA, som det ses i de neokonservatives militarisme i dag.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale tænksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250

millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærmbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne

tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse

nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

"Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål."

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur

mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest

avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

Behovet for et nyt paradigme. Åbningstale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og international præsident, ved Schiller Instituttets videokonfernece
For at etablere en ny

sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, meden hyperinflatorisk eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænketanksscenarier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk

og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenet verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor “For fredens skyld skal alle

forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og

Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevareproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

FN-agenturer advarer om, at Yemen står over for en "decideret katastrofe" med hungersnød og sult

Den 15. marts 2022 (EIRNS) – Som svar på den netop offentliggjorte "Integrated Phase Classification" (IPC)-rapport om Yemen, advarede en gruppe FN-agenturer – blandt andet Verdensfødevareprogrammet, Fødevare- og Landbrugsorganisationen og UNICEF – i en pressemeddelelse den 14. marts om, at: "i dag befinder mere end 17,4 millioner yemenitter sig i mindst fase 3, 'alvorligt' akut trin, for underernæring; yderligere 1,6 millioner forventes at opleve akut sult i de kommende måneder, hvilket vil bringe det samlede antal personer med akutte behov op på 7,3 millioner ved årets udgang."

Artiklen, der har overskriften "Yemen står over for en decideret katastrofe på grund af tiltagende sult", advarer om, at humanitære organisationer er yderst bekymrede over sandsynligheden for, at antallet af mennesker, der oplever "katastrofal" sult – eller hungersnød – vil femdobles fra 31.000 nu til 161.000 den 31. december. I en artikel i "Common Dreams" den 14. marts tilføjes det, at der er 2,2 millioner børn, der er akut underernærede, hvoraf 538.000 er alvorligt underernærede. Desuden lider 1,3 millioner gravide og ammende kvinder også af akut underernæring.

David Beasley, administrerende direktør for FN´s Verdensfødevareprogram, udtalte, at "disse rystende tal bekræfter, at vi er på vej mod en katastrofe i Yemen, og vi har næsten ikke mere tid til at undgå den. Medmindre vi straks modtager nye betydelige midler, vil der opstå omfattende sult og hungersnød. Men hvis vi handler nu, er der stadig en chance for at afværge den overhængende katastrofe og redde millioner af mennesker." Han har påpeget, at det stærkt fødevareimportafhængige Yemen importerer 30 % af sin hvede fra Ukraine, og at krigen i dette land vil påvirke landets evne til at eksportere til Yemen og kan bringe den globale sultkrise "til et niveau, der overgår alt, hvad vi har set før". Han udtrykte frygt for, at de underernærede børn i Yemen "er blevet glemt af verden".

Den 16. marts afholder FN et møde på højt niveau om den humanitære krise i Yemen, som Sverige og Schweiz er medsponsorer af.

https://news.un.org/en/story/2022/03/1113852

Udvalgt bilede: Mohammad Hadi, Pexels

FN-ekspert udtaler, at alle “farverevolutioner” er i strid med folkeretten

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – I et interview på CGTN. udtaler Alfred de Zayas, FN’s første uafhængige ekspert i fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, at “farverevolutioner” krænker FN-pagten. “De er alle ulovlige”, siger de Zayas. “De er alle i strid med FN’s charter, og de er i strid med international retspraksis. Der er et meget gammelt og solidt princip i folkeretten, som forbyder indblanding i staters indre anliggender. Og det er noget, der er sket igen og igen. Mit land finansierer gennem National Endowment for Democracy en lang række ikke-statslige organisationer (NGO’er), som i realiteten er der for at destabilisere lande. De spillede en væsentlig rolle, hvis ikke en afgørende rolle, i destabiliseringen af Ukraine tilbage i 2014. Jeg mener, hvis man vil have et regimeskifte, så afhold et valg. Afhold et demokratisk valg. Og det var det, som mit folk misbrugte den 22. februar 2014. Og det stakkels ukrainske folk betaler nu for denne forfatningsstridige afsættelse af en demokratisk valgt regering.

“Men som amerikaner må jeg indrømme, at jeg føler mig indirekte ansvarlig for det, som min regering gør. Og jeg har enorm sympati, enorm medfølelse med det ukrainske folk, som er blevet brugt i dette geopolitiske spil. Og den imperialistiske arrogance, som NATO, især Jens Stoltenberg, har udvist. Det er faktisk en krænkelse af menneskerettighederne. Der er tale om en imperial narcissisme. Og tilsyneladende er alle europæiske lande, som angiveligt er engageret i menneskerettigheder, medskyldige i det.”

Udvalgt billede: Matthias P.R. Reding, Pexels

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. "For det første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO's tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO's charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

"For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket

Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

"Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO's 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO's østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO's historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen….

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. "Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ", skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

"Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed," konstaterer Ritter. "Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej."

Schiller Instituttets dialog med Rusland

Den 22 januar (EIRNS) – Schiller Instituttet afholdt i dag et kritisk debatmøde under titlen: "En forskel i lederskab: Kan krig mod Rusland stadig undgås?" I en tale fra den russiske repræsentation ved FN, redegjorde ambassadør Dmitry Polyanskij, 1. permanente vicerepræsentant for Den Russiske Føderations faste mission ved FN, for den barske virkelighed i forbindelse med de vestlige lederes igangværende stormløb mod krig. "Det ser ud til," sagde han, "at vores vestlige kolleger er forblændet af den såkaldte 'sejr' i Den kolde Krig, og fortsætter med at leve i disse minder og forsøger at tale ud fra en overlegen position og påtvungen dobbeltmoral. De bebrejder os for vores troppers tilstedeværelse og bevægelser på eget suveræne territorium, mens de hævder, at alt, hvad de gør på NATO's territorium, ikke angår andre. Dette vil ikke længere kunne fungere."

Helga Zepp-LaRouche fremlagde en tilgang til krisen ud fra et overordnet perspektiv: "Jeg insisterer meget indtrængende på, at vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til de grundlæggende erfaringer fra historien. Man må undersøge de traktater, der førte til fred, og dem, der mislykkedes. Et godt eksempel på det første, er den Westfalske Fred, hvor folk efter 150 års religionskrig, især Trediveårskrigen, indså, at ingen ville være sejrherre ved en fortsættelse af krigen. Så de blev enige om de berømte principper i den Westfalske fred, hvoraf det vigtigste er, at man skal tage hensyn til den andens interesser, hvis man vil have fred. Hver gang det bliver praktiseret – og denne Westfalske Fred var i øvrigt begyndelsen til folkeretten og det, der udgør FN-Pagten i dag – fører det til fred. Det andet eksempel er Versailles-traktaten, som proklamerede, at Tyskland var den eneste skyldige part i Første Verdenskrig,

hvilket ikke var sandt. Den var bestemt ikke retfærdig. Den lagde byrder på Tyskland, som ikke kun skulle betale krigens udgifter, men også erstatninger, hvilket overbelastede den tyske økonomi fuldstændigt. Så Rigsbanken begyndte at trykke penge, hvilket førte til hyperinflation, og det bidrog til depressionen. Efterfølgende førte den dybe følelse af uretfærdighed, som folk, der kom ud for dette, havde, til nazisternes fremkomst og nationalsocialisternes omvæltende regeringsovertagelse, som førte til Anden Verdenskrig."

Harley Schlanger, talsmand for LaRouche-organisationen, gennemgik arrogancen hos de neokonservative og neoliberale, som mente, at Vesten havde "vundet" Den kolde Krig, og at dette gav dem tilladelse til at påtvinge alle nationer, deres indbildte overlegne system af "demokrati og frie markedsøkonomier", om nødvendigt med militære midler. Han fremlagde en oversigt over de ulovlige og folkemorderiske krige, der blev ført mod nationer – Afghanistan, Irak, Jugoslavien, Libyen, Syrien og dernæst kuppet mod Ukraine i 2014 – mod nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod nogen, krige baseret på falske anklager, som nu erkendes at være blevet fremstillet for at retfærdiggøre krigene. Dette omfattede den "chokterapi", som blev pålagt selve Rusland, i et forsøg på at reducere en betydningsfuld videnskabelig og industriel nation til en "råstofeksportør" med en forarmet og svækket befolkning. Da Vladimir Putin omgjorde denne ødelæggelse, blev han stemplet som "autokrat", mens begge partier i USA stod sammen om krigspolitikken. Tiden med unilateralisme og en unipolær verden er nu afsluttet, hævdede Schlanger, da det kinesisk-russiske samarbejde om national opbygning, for dem selv og de 140 nationer, der har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet, ikke længere tager imod ordrer og ikke længere vil tillade farverevolutioner eller neokoloniale krige og undertrykkelse.

Paul Gallagher, EIR's økonomiredaktør, gennemgik derefter nedbrydningen af det "Amerikanske System", som var blevet

genoprettet af Franklin Roosevelt gennem Glass/Steagall-bankregulering og efterkrigstidens Bretton Woods-system. Ødelæggelsen begyndte med Nixon-regeringens afkobling af dollaren fra guldet i 1971, hvilket omdannede banksystemet til et system baseret på spekulation i stedet for produktion. Med spekulationsboblens kollaps i 2008 blev Lyndon LaRouches forslag om at genindføre det amerikanske systems principper afvist til fordel for massiv pengeskabelse, for at redde bankerne, hvilket medførte den største "alting-boble" i historien. Bestræbelserne på at opretholde boblen på 275 billioner dollars gennem den grønne "New Deal", der forvaltes af de samme bankfolk, som er ansvarlige for selve boblen, ved at afvikle fossile brændstoffer, mange industrier og landbrug, ville resultere i en massiv affolkning af verden, hvilket allerede er tydeligt globalt og selv i USA. Også her viser Ruslands, Kinas og Bælte- og Vej–Initiativet, at den unipolære verden, der ledes af City of London og Wall Street, ikke længere kan diktere denne destruktion over for resten af verden, med fare for at de vælger at starte en atomkrig, i stedet for at deltage som en ligeværdig partner i en ny verdensorden.

Richard Black, Schiller Instituttets repræsentant ved FN, fulgte op på ambassadør Polyanskijs opfordring, til at gøre op med den fremtvungne opdeling af verden i konfliktfyldte blokke, og søge de ting der forener os i stedet for at adskille os. Han gennemgik LaRouches arbejde med de videnskabelige kredse i Rusland, i traditionen fra denne nations store videnskabelige genier, og opfordrede borgerne i de vestlige nationer, til at inddrage deres politiske ledere og kandidater, for at tvinge deres regeringer til at opgive deres fobier og samarbejde om de store opgaver, som hele menneskeheden står over for.

Der fulgte en livlig diskussion med spørgsmål og svar. Du opfordres til at se dette vigtige og produktive møde og til at handle på de idéer, der blev

præsenteret: https://www.youtube.com/watch?v=o32znt4i_zE

Direkte appel fra FN til USA's Udenrigsministerium: Red Afghanistan fra massedød

Den 14. jan. (EIRNS) — På tidspunktet for denne udsendelse, afventer man besked fra et møde (virtuelt) i dag, der skal afholdes mellem USA's udenrigsminister Antony Blinken og topembedsmænd fra FN om Afghanistan, som blev annonceret i går af FN's generalsekretær Antonio Guterres, på grund af den forestående massedød. Guterres opfordrede ikke kun til at mobilisere omfattende bistand, men også til presserende genetablering af centralbanken, valuta likviditet og et finansielt system, ellers vil landet ophøre med at eksistere. Han sagde, at millioner af afghanere er på "dødens rand", og at "kolde temperaturer og indefrosne aktiver er en dødelig kombination". Regler og betingelser, der forhindrer penge i at blive brugt til at redde liv og økonomi, skal suspenderes i denne nødsituation", advarede han.

Guterres fremhævede USA og sagde, at USA har "en meget vigtig rolle at spille, fordi det meste af det finansielle system i verden opererer i dollars", og USA tilbageholder størstedelen af de indefrosne afghanske valutareserver. Til mødet i dag med udenrigsminister Antony Blinken forventes, ud over Guterres selv, at Peter Maurer, formand for Den Internationale Røde Kors- Komité, og Martin Griffiths, FN's undersekretær for humanitære anliggender og nødhjælp, at være til stede.

Den 11. januar udsendte Griffiths på vegne af alle FN's humanitære organisationer og hjælpepartnere en international appel om finansiering på 4,4 milliarder dollars i år til Afghanistan, hvilket er den største appel af denne art til en enkelt nation i FN's historie.

Blandt de nødvendige foranstaltninger, der nævnes i appellen, er ophævelse af sanktionerne mod Afghanistan, som forhindrer vigtige kommercielle funktioner, samt nødhjælp og ophævelse af indefrysningen af de 9,5 mia. dollars i aktiver, der tilhører Afghanistans nation og befolkning, og andre foranstaltninger, der gør det muligt at få bank-, valuta- og vekseltransaktioner til at fungere. Forarmelsen har nået et stadium af elendighed, hvor knap 5 % af den samlede befolkning på 38 millioner mennesker har tilstrækkeligt at spise. 23 millioner lever i forskellige grader af ekstrem sult, og af dem er 8,9 millioner mennesker ved sultestadiet.

Blandt Taliban-regeringens begrænsede nødløsninger er programmet "mad for arbejde", hvor en person, der stadig er i stand til at arbejde, tilbydes 10 kg hvede for et bestemt antal arbejdstimer. Det er ubærligt. I går beskrev FN's Fødevareprograms landechef for Afghanistan, Mary-Ellen McGroarty, situationen over for AP som en "tsunami af sult".

At reagere på denne nødsituation er en moralsk prøve for "Vesten", hvis amerikanske og NATO-styrker trak sig ud for fem måneder siden efter 20 års besættelse. Ingen løgne om "demokrati" og "værdidrevne" udenrigsrelationer kan dække over skylden i den massedød, der vil være resultatet, hvis der ikke gribes ind omgående.

Den samme moralske test er involveret i spørgsmålet om krig eller fred, i USA's og NATO's nuværende konfrontation med Rusland. I går var den sidste af de tre samtaler i denne uge mellem Rusland og "Vesten": Den 9.-10. januar fandt samtalerne sted mellem USA og Rusland (Genève), den 12. januar mellem NATO og Rusland (Bruxelles) og den 13. januar samtalerne

mellem OSCE og Rusland (Wien). På initiativ af Rusland, som i december fremlagde to tekster om sikkerhedsgarantier med henblik på konkret handling, blev potentialet for et produktivt arbejde, næsten uden undtagelse, ikke overraskende, blokeret af en kollektiv positionering med løgne og trusler fra USA og NATO.

Ikke desto mindre talte den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i dag, da han leverede sin årlige gennemgang af sidste års diplomati, om at fortsætte disse principielle sikkerhedsforhandlinger og med velvillighed, samtidig med at han strengt betonede, at det, der nu forventes, er skriftlige svar på de russiske forslag til tekster, og det skal ske snart. Rusland har ikke uendelig tålmodighed, understregede han.

Næsten samtidig med afslutningen af gårsdagens OSCE-forhandlingerne i Wien, signalerede USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, imidlertid et nyt angreb på Rusland, som siden er blevet ført ud i livet. Sullivan sagde på et pressemøde, at "efterretningstjenesten har indhentet oplysninger" om, at Rusland lige nu "forbereder en anledning, til at have mulighed for at opfinde et påskud for en invasion" af Ukraine, på samme måde som de gjorde det i 2014. Han sagde, at Rusland bruger den samme "drejebog", som de benyttede i 2014, og "administrationen vil have yderligere detaljer om, hvad vi ser som denne potentielle udlægning af et påskud, som vi vil dele med pressen i løbet af de næste 24 timer.". Lige på Sullivans stikord kom "pressen" i morges med tre bølger af artikler – med Washington Post og New York Times i spidsen – om at Rusland har aktiver indlejret placeret i Ukraine, klar til at iscenesætte et "false flag"-stunt, for at retfærdiggøre en russisk invasion. For det andet, at USA hellere må overveje at lede, ikke blot støtte, Ukraines forsvar mod Rusland i tilfælde af et angreb. For det tredje kommer rapporterne om, at der netop er sket et nyt cyberangreb på ukrainske ministerier, hvor Rusland formodes at være gerningsmanden.

Hvis denne vanvittige udenrigspolitik får lov til at fortsætte, vil resultatet blive massedød som følge af krig. Kremls talsmand Dmitrij Peskov er allerede gået ud og har fordømt disse beskyldninger som fuldstændig ubegrundede og baseret på "rygter".

Schiller Instituttet har sammen med samarbejdspartnere mobiliseret alle mulige tiltag for at afsløre og stoppe denne dødbringende fremgangsmåde og dens bagmænd. For at få øjeblikkelig opmærksomhed på Afghanistans nødsituation vil der mandag den 17. januar kl. 11.00 (kl. 17 dansk tid) blive afholdt et webinar på i Schiller Instituttet med titlen "Stop mordet på Afghanistan". https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20220117-conference

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtalte i går på sin ugentlige webcast: "Hvis du har noget hjerte tilbage i kroppen, så deltag i denne kampagne. For jeg tror, at hvis Vesten ikke kan mobiliseres for at hjælpe med at løse den situation, som vi har forårsaget – jeg mener, 'vi', Vesten, NATO var der i 20 år – hvis vi ikke kan løse det, vil hele verden se på Vesten med fuldstændig foragt. Så dette er en sidste chance for at vende dette, ved nu at gå sammen med alle naboerne, herunder Rusland og Kina, men europæerne og USA er de mest påkrævede. For hvis vi ikke kan gøre det, tror jeg, at dette vil være symbolet på vores undergang. Og det må vi ikke tillade, men må tage det som historiens vendepunkt." (https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/13/webcast-replace-nato-with-a-security-architecture-based-on-the-westphalian-principle/)